Stovky Vlaků - Pacifik

```
         D              A7           D
C
Když je člověk sám, pak neví, kam by rukou sáh,
rukou sáh
       A7             D            D7
C     C7
stává se pak obyčejně zaměstnancem drah.
drah,
G           A7         D           D7
Po nocích a o nedělích šraňky stahuje,
G          A7          D
na zpocený okna prstem touhy maluje,
A7              D
C   C7
když je člověk sám tak mnohé snáze pochopí.
pochopí.

            D7           G           D
C7
R.Ty stovky vlaků, co tu jezdí dobře znám,
znám
          D7           G             D
  aspoň v tý nádražácký boudě nejsem sám,
sám,
  F#mi                 A
  do dálky běží lesklý pásy kolejí,
  G              A7               D
  že vedou někam domů, je mou nadějí.

Nepospícháš, když tě čeká jen studenej práh,
práh,
zaprášená petrolejka, ze samoty strach,
chtěl bys někam přes koleje mezi lidi jít,
jít,
jen tak v hadrech vod voleje dobrej pocit mít,
pocit mít
nepospícháš, i když déšť ti oči zarosí.

Osvětlený vagóny když míhají se tmou,
jen pro sebe ponecháš si prosbu jedinou,
aby u tvý boudy jednou rychlík zastavil,
ty bys celej ve svátečním klidně nastoupil,
pár chvil,
vodjel tam, kde touhy tvý se rázem vyplní.
pověděl.
```

```
C                            G

Dlouho sem žil sám a neměl, kam bych

C                           G

až jsem se stal z nenadání zaměstnancem

F           G           C
vo nocích a vo nedělích šraňky stahuju
F          G            C
na zpocený vokna prstem touhy maluju
C                            G

když je člověk sám tak mnohé snáze

              F            G            C

 R:Ty stovky vlaků, co tu jezděj dobře

               F          G            C
  aspoň v tý nádražácký boudě nejseš

           Emi                  G
  do dálky běží lesklý pásy kolejí
           F           G       G7  C
  že vedou někam domů, je tvou nadějí.

 Nepospíchám, když mě čeká jen studenej

 zaprášená petrolejka, ze samoty strach,
 chtěl bys někam přes koleje mezi lidi

 jen tak v hadrech vod voleje dobrej

 nepospícháš, i když déšť ti oči zarosí.

 Osvětlený vagóny když míhají se tmou
 jen pro sebe ponecháš si prosbu jedinou
 aby u tvý boudy jednou rychlík zastavil
 Najednou bys nebyl sám i když jen na

 o svých touhách někomu bys tak rád
```